சற் குருப்யோ நம:.

ஸ்ரீ நிஜ குண யோக்சுவரர்

கந்நட பாஷையில் அருளிச் செய்த

விவேக சிந்தாமணியில்,

(வேதாந்தப் பரிச்சேதம்)

வேதாந்த சூடாமணி.

இது

நல் லாற் றூர் (துறை மங்கலம்)

ஸ்ரீ சிவப் பிரகாச சுவாமிகளால்

செய்யுளில், மொழி பெயர்த் தருளப்பட்டு,

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய சுவாமிகளால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

சிறப்புப் பாயிரம்

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா
மணியதனு ளறைவே தாந்தப், போருளினைமுந்
நீர்வரைப்பி னுலகறியச் செந்தமிழாற் புனைதல்
செய்தான், பேருசுவை நறவொழுகு செஞ்
சொன்மல ராற்புனைபாப் பெருந்தண் மாலைக்,
கருமிடற்று வானவர்க்கே சாத்துசிவப் பிரகாசன்
கவிஞர் வேந்தே.

சற் குருப்யோ நம:

வேதாந்த சூடாமணி.

பாயிரம்.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணனு மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். 1

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ-சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை மாயைப், பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் திநமணியை முக்கட்-பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி, யேர்கொண்ட விவேகசிந்தாமணியெனுநூ லதனு-ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை, நேர்கொண்ட தமிழ் விருத்த யாப்பதனாற் றெரிய-நிகழ்த்துவன்வே தாந்தசூ டாமணியென் றன்றே. 2

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய-
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா, வோ
தலுறும் வித்தைகளா மவற்றுண்மீ மாஞ்சை-
யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த,பேத
முற விருகூறு மவற்றுண்முதற் கூறே-பிறங்கு
மருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப், போதுமீ ரா
றத்தி யாயமாய்க் கருமப்-பொருளுணர்த்திப்
பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால். 1

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க-
சாபரமென் றொருபா டியம்புரியப் பட்ட, தேற்ற
மிகு மம்மீமாஞ் சைக்குமதம் பாட்ட-மென
வொன்று பட்டாசா ரியனல்வந் தன்று, போற்று
மவன் சீடனு கியபிரபா கரனுற்-புகழ்பிரபா கரமெ
னவோர் மதாந்தரநன் கமைய, வாற்றியவச் சாபர
பா டியமதற்கு விளங்க-வாக்கப்பட் டுலகமெலா
மறிந்திடநின் றதுவே.

உரைத்தவிரண் டாங்கூறு பிரமமுரைப்
பதனு - லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூர்
வியாதன், றெரித்தசூத் திரவடிவ மாகியிரு நான்
கத் - தியாயமா மவற்றுண்முத ஞன்கத்தி யாயம்,
விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு-விளங்
குறுதெய் வதவிலக் கணம்பலபத் திரனு, னிரைத்
துரைசெய் யப்படுமே ஞன்கத்தி யாய-நிகழ்பிரம
காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால். 3

ம அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொடுயி ரயிக்க-
மறைதலாற் சங்கரா சாரியனுங் குருவா, லொப்ப
ரிய பாடியமொன் றுரைக்கப்பட் டதுபின் -
னுரைத்ததற்கு விவரணு சாரியனென் பவனுற்,
செப்பரிய விவரணமாக் குறப்பட்ட ததுவே-தெரி
யின்வே தாந்தநூ லென்றுரைக்கப் படுமா, லிப்
பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி னகல - மெங்ஙன
மென் றிடினுரைத்து மியம்பியநூன் முறையே. 4

வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு மங்களா
சரணை - வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேச

மெனமூன், ருத்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கிய யோ சனேயே - யறிவிஞ விடையிவையைத் துரை யினிலக் கணமாங், கோத்துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருமங் - கொள்கிரியை யிவையைத் தந் நுவயவிலக் கணமாஞ், சாற்றுமநு பந்தசதுட் டயநூற்கு விடயஞ் - சம்பந்தம் பயனதிகா ரிக ளெனநான் கறியே. 5

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம் - விமலனேடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை யடைதலுறு சம்பந்தம் பயன்றுயரொ லாநீத்-தாநந் தப் பதம்பெறுதல் சாதநநான் கினையு, முடையவ னே யதிகாரி யென்றறைவ ரறிஞ - ருரைத்தசா தநசதுட் டயநித்த வநித்தப், படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம்-பழிப்பரிய சமைமு முட் சுத்வமெனப் படுமால். 6

நித்தியமாம் மாவேபொய் விடயமெலா மெ னத்தேர் - நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிவே கம்பின், மெத்திவரு மிகமொடமுத் தரத்தில்வரு

போக-விராகமிம்மை மறுமையுள விடய நுகர் வினை
த்தும்,பொய்த்தழியு மிடும்பைமய மெனவிடுத லா
கும்-புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறு
தல்,வைத்தசமை யியல்பாய முத்திவிருப் பதுவே-
வயங்குமுமுட் சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித்தே.

சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிசிரத்தை
சமாதி-சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட்கரண மடக்
கல், சமைதமைதான் புறக்கரண மடக்குதல்கா
மாதி. தணித்திடுகை திதிக்கைகரு மங்களினைத்
தினையுஞ், சுமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி
குருவைத் - துணிவினு னம்புமதே சிரத்தைகுரு
மொழிநெஞ், சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்
சா தனஞ்சே-ரதிகாரி செயுங்குருசே வையினையெ
டுத் தியம்பில். 8

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவ - மாம
வற்றுட் குருபானுக் கநுகூல விருத்தி, யாத்த
முயர் குருபரன்குற் றேவலே யங்க-மருட்குரவர்க்
குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக், காத்தலது

தாநமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்-கண்டசிவ மென நம்பு மதுவேசற் பாவ, மேத்துகரு மம்பத்தி மிகு ஞாந காண்ட-மெனுமிவற்றுன் மூவதிகா ரிகள் வேறு முளரால். 9

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா னெனதென்-றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரி யையுமீ சற்கே, திடம்பெறநின் றுக்குமவ னே பத்தி காண்டி-செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரி தானென் றிருப்போன், மடந்தவிரு நன்ஞாந காண்டியென லாகு-மற்றுமுள ரைவரொரு வர்க் கொருவ ருயர்வா, யடைந்தவதி காரிகளங் கவர் கருமி முமுட்சோ-டறையுமப் பியாசியநு பவியு டனு ரூடன். 10

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி-முத் தனு மவனூறு பிறப்பினிலொண் கருமி, நீடுலக மின்மையென நினைந்துபுறக் கரும-நிட்டனுய் முப்பிறப்பின் முத்தனு மவனே, நாடரிய முமுட் சுலகங் கநவெனக்கண் டுள்ள-நற்கருமஞ் சேர்ந்து

பிறப் பிரண்டுளனப் பியாசி, வீடுலக விவகார
நினையாமல் விவேக-மேவியோர் பிறப்பிஞன்
முத்தனநு பவியே. 11

உலகநிலை தோன்ருமற் றன்றிகழ்ஞா நத்தா-
லுண்மைமுத்த ஞமவனே யாரூடன் மற்று, மூல
கமுதல் யாதெனத்தேர் வொடுகுருவை யடைந்து
-முடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை
யடைந்து, முகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே
சஞ்செய்-துறக்கேட்டு முயர்தருஞா நிகளாகி
முத்தி,யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ
கதியா-லுற்றிடுவோர் மூவரதி காரிகளா குவரால்.

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்-தா
மும்போ தகருவே முதலாக விருநாற், பேத
மடை குவரவருட் போதகன்முன் ஞலிற்-பெரும்
பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே,
வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்-வெந்து
யரங் குதவுமவ னிசிதகுரு வறத்தைப், போதகஞ்

செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே-புகழ்தரு
கா மியகுருவென் றறைகுவர்மு தறிஞர். 13

சூசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங்
குணங்க-டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வாங்ம
விருப் பருள்வோன், வாசகனுஞ் சிவசீவ ரயிக்கிய
ஞா னத்தை - வழங்குமவன் காரகனை யந்தவிர்த்து
நிலைத்த, வாசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குரு
வா - மதிகாரி யாவார்க ளெனமுன்னர்க் கூறு,
நேசமுறு சீடர்தம்மு ளொருவன்முத் தாப-
நெருப்பினல் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னுகி.14

நானரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொ-
னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங்கொண்
டேகி, யானுநற் கல்வியறி வடக்கம்வை ராக-மாதி
யாங் குணமுடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்
மண், ணூனரப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள்
குவித்தே-யுறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத்
தொழிவு, தானுமெத் திறத்தினு லெனவினவல்
சீடன்-றனதுவிதி வத்துபசந் நத்துவமா மன்றே.

அனையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா ஞேக்கி-யஞ்சலோம் பென்றபய காஞ்சிரத்தி லிருத்திப், புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன தநாந்ம-புத்தியினை யொழித்துத்தா தாந்மியவாக் கியத்தா, னினையலரு மொருபிரம நீயேயென் றுள்ள-நிலையையுணர்த் துதல்குரவ னுபதேச மாகு, மினையவுப தேசமுறை யுத்தேசத் துடனே-யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத் தாமால். 16

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரத்தா-லறைந்திடுத லுத்தேச மாங்களகம் பளமாங், குறியுடைய தானெனல்போ லப்பொருளிற் சிறந்த-குறியுரைத்த லிலக்கணமவ் விலக்கியமாம் பொருளிற், செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென்னத்-தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோர் பொருளறிந்து பெறற்குப், பொறியுறல்செய் காட்சியா மளவைமுத லாகப்-பொருந்துபிரமாணங்க ளெட்டுளவா மன்றே. 17

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே-
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞாகமநு மாகங், திடமருவு
மவ்வநுமா நம்பதிஞ்ஞை யேது-திட்டாந்த மெனு
மங்க முடைத்தவற்றுட் பதிஞ்ஞை,யிடமலைவெவ்
வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையினு-லென
லேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த,
முடைமையுண ராத்தனுரை யானதிதீ ராதி-யுறு
கனியா திகளுண்மை ஞாநமா கமமாம். 18

பகற்பொழுதுண் ணுனொருவ னிளையாமை
கண்டு-பரிந்திரவூண் கற்பித்தல் காணருத்தா
பத்தி, யகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி
விருப்ப-னவன்வேறே ரிடத்திலெனத் தெரிந்
திடுத றன்னைத், தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தா
பத்தி யென்பர்-தகும்பசுவோ டொக்குமரை
யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன், புகப்படரும்
வநத்திலதன் விடயஞா நந்தான்-பொருந்துதலே
யுவமாநப் பிரமாண மாகும். 19

இங்கிலனிற் கடமில்லை யென்பதனுற்
றேன்று-மின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமா கிய

வெண், டன்னிலொரு நூறெனுமெண் ணுண்டெ
னுஞா நக்தான்-சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள
னென்னுஞ், சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடய
வுணர் வதனைச்-சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமாகு
மளவை, யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட்
சிமுத லாய-வெண்வகையிற் சமயர்கொள வின்ன
வென வுரைப்பாம். 20

புகலுலகா யதனுக்குக் காட்சியொன் றேசைந-
புத்தவைசே டியர்கடமக் கிரண்டநுமா நத்தோ,
டுகலருஞ்சாங் கியர்க்குமூன் றுரையொடுநான் குவ
மை - யொடுநியாயர்க் கருத்தா பத்தியொடைந்
தாகு, மிகுபிரபா கரற்காறு மபாவமொடு பாட்ட-
வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற், றிகலரு
மொண் புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டா-மென்
றுரைப்பர் சம்பவவை திங்களுட னன்றே. 21

திருக்கு விவேகம்.

திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ திருக்
குத் - திருசியமென் றிருபொருளங் கவற்றின்மு
தற் றிருக்கில்,வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசா

திகளா - மற்றவைமுன் றினுக்குமுதாரணமு
றையே மொழியில், விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம்
பணைமரமொன் றிற்கு ஞிமிறினங்கள் புக்கு
முகத் தழுதுபெரு குறுதே, னருந்துநறு மலர்
முதலா யினவும்வே றுள்ள - வணிமரமுங் கன்மு
தலா யினவும்போ லாமால். 22

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்து வேறு-நிகழா
மை யானுமிறை தனக்குமுத னடுவின், ஞெரு
வுறுக விவ்வுலக காரணமா மாயை - யுண்மையினு
னிறு தியதி லென்பதென்கொ லென்னில்,வரைவு
தரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்-மாயை
யுஞ்சங் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறாய்த், தெரி
வதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதா நந்த - சிவத்தி
னுக்கு விசாதியிலை யென்றுணர்க தெரிந்தே. 23

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுஞ்-
சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக்
கயிக்க, மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத்
தேற்ற-மத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக்

காகக், கருதுபொருள் வருதலினு விம்முறையே
மாயா-கற்பனைகள் கடந்துநிர வயவமா யென்றுந்,
திரிதலில்சிந் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத் -
தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே. 24

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா -
யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள, சுத்தியூ
டிலாதவிர சதம்விளைத்தல் போலச் - சொல்பிரம
சத்தினில்லா வுலகதுகற் பித்த, லெய்த்திதுதான்
வெள்ளியதன் றிப்பியெனல் போலோர்ந் - தின்
றுலுகம் பிரமமெனத் தெளிதலப வாத,
மெய்த்தபொரு ளறியும்லக் கணமூன்று மவை
தாம் - விளங்கதத் வியாவிருத்தி தடத்தமொடு
சொரூபம். 25

ஆகமுத லனரேதி யதுசெய்து நின்ற - வா
ருயிரை யறிவித்த லதத்வியா விருத்தி, சாகை
நுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தாதி - சக
மாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்தல் தடத்த,மா
கனவி விளங்குகதிர்ச் சொருபனெனல் போலாங்-

மாவினிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொரூ
ப, நீகடவு சொருபநிசஞ் சச்சிதா நந்த-நித்தியம்பூ
ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே. 26

மதித்தன்மதி யாமைநந வாதிகளிற் றனக்
கோர்-வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தை
யனைத் தினுமே, யுதித்தவிட யங்களைநின் றறிந்
திடுதல் சித்தா-முவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்
மையா நந்தந், திதித்தசதோ திதநித்த மனைத்
துஞ்சா தகமாந்-திறத்திற லனைத்தினுஞ்சம்
பந்தநிறை வெனவே, விதித்திடுக வுயிர்சச்சி
தாநந்த மயமேல்-விளங்கியதி லவற்றுளா நந்த
மெங்கு மெனினே. 27

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி னொ
ளியே-விளங்கியிடும் புனலிடத்தின் வெம்மையே
விரியும், வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகி
னிலவ் வகைபோல்-விமலசத்தொன் றேதிகழுங்
கன்முதலா மவற்றின், மெய்ம்மைதவிர் புத்தியது
தமோகுணத்தின் மூட-விருத்தியினு மிராசதத்

தின் கோரவிருத் தியினு, மெய்ம்மையசச் சித்தா
குஞ் சத்துவத்திற் சாந்த-விருத்தியினிற் சச்சிதா
நந்தங்க டோன்றும். 28

ஆதலினு லாநந்த மயமாமாந் மாவவ் - வைந்தி
னுக்கு முபாதியுள வவைமுறையே மொழியிற்,
பேதமுறுஞ் சத்துமூன் ருெம்விவகா ரிகம்பின் -
பிராதிபா சிகம்பார மார்த்திகசத் தெனவே மூது
ணர்விற் சுழுத்தியிற்ருேன் ருதுநந வுற்று-முத்தி
யுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம், போதுகந
வினிற்ருேன்றி யழிவதிடை யதுவாம்-பொன்ருத
பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே. 29

சீவனுெடீ சன்கூடத் தன்பிரம மென்னச் -
சித்துநான் காங்குடநீர் கதுவுறுவெண் மீன்வான்,
றாவுபனி நீர்பிம்ப வநுமிதா காசஞ்-சொல்கடா
வச்சிந்நா காசமொடு மாவான், மேவுமிவை யவற்றி
னுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்-விடயமொடு பிர
மம்வா சனைமுக்கி யம்பி, னேவுநிச வாங்மாவோ
டத்துவிதம் வித்தை - யெனுமிவற்றின் பெயரா
லெண் வகைப்படுமா நந்தம். 30

மாதுமுதல் விடயவூ தியங்கடமிற் றோன்றி-
வரல்விடய வாநந்தங் கண்படையிற் றோன்ற,
லோதுபிர மாநந்தந் துயிலொழிவிற் றோற்ற-
முடையதுதான் வாசநா நந்தங்கே டின்ப, மாத
விலா னொதுமன்மதி தோன்றுதல்முக் கியமா-
மாநந்த மநோலயயோ கத்தினில்வந் துதித்த,
லேதமறு நிசாநந்தம் பிரியவிட யத்து-ளியான்
பிரிய னெனத்தோன் றுதலாத்மா நந்தம். 31

விரியுமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மைதா
னென்னும்-விவேகத்திற் றோன்றுவதே யத்து
விதா நந்த, மரியமறை முடிவாகும் வாக்கியஞா
நத்தா-லாதலது வித்தியா நந்தமென வறிக, வுரி
யனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மை யன்றி-
யொன்றொன்று காமையென்று மின்மையென
நான்காய்த், திரியுமபா வங்களிவை நித்தியத்துட்
புகாத திறத்தனவாம் பூரணத்து முருதனமூன்
றுகும். 32

உரைத்தவைதா மியாவையெனி னொருகாலத் துண்டின்-றொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்சேத முடனே, தெரிந்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென் -றேயபரிச் சேதமு மொன் றுமாகா தென்னுங், கருத்தில்வரு வத்து பரிச்சேதமுமா மென்னக் - கருதிடுக வினிச்சித் தின் விரிவாகு மெனமுன், விரித்திடுமச் சீவாதி கட்குநா மாதி - விவகார கற்பனையீண் டெடுத்து மொழி குதுமால். 33

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்-றைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவ ரவருள், வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபிமாநி-வியாவகா ரிகன்புத்தி கதுவுறுசை தங்யன், மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேப ரூபன் - வருபிரமாத் திருநுவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே, தோற்றியிடும் விஞ்ஞாந மயன்குடும்பி சரீரி-துவம் பதமுக் கியன்முதலா யினவிசுவ நாமம். 34

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மாநி-
பிராதிபா சிகசீவன் சொற்பககற் பிதனென், மற்
றவைதான் முதலாய தைசதன்றன் பெயராய் -
வழங்குறுவர் காரணமெய் வியட்டியபி மாநி,யுற்று
வரு மவித்யோ பகிதன்கா ரியமா - முபாதிக
னென் பனமுதலாம் பிரஞ்ஞா மங்கள், பற்றி
வரு சீவாத்மா வந்தராந் மாமேற் - பரமாத்மா
வெனப்படுமாந் மாவிதமூன் றாகும். 35

காய்ந்துள விரும்பு போலுடம் பாதி கலந்
துறு குடும்பமென் வழக்கிற், சார்ந்துளன் சீவாந்
மாவெனப் படுவான் றமரை யிலையினீர் போலத்,
தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந் தோய்வில
னந்தராந் மாவாம், போந்துல கிற்குப் பரிதிபோற்
சான்றாய்ப் பொருந்திஞேன் றன்பர மாந்மா. 36

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி நின்ற
தென் றுரைப்பது போலுங், கார்விரைந் தோட
வோடுகின் றதுதண் கலைமதி யென்பது போலு,
மோர்வருந் திரிவிற் போதவாந் மாவிற் குடன்முத

லாகிய வுபாதிப், போர்வருஞ் சீப பாவனை உலகப்
பெருவிவ காரமென் றறியே. 37

அருவிராட் புருட னிரணிய கர்ப்ப னந்தரி
யாமியென் றீசன், றிரிவித மவருட் டூலவா கத்
துச் சமட்டியா கியவபி மானி, விரிவுறும் வைசுவா
நரனெனன் முதலா விராட் புரு டன்பெய ராகு,
மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி மாநிமாப்
பிராணனே யன்றி. 38

சூத்திராத் மிகனென் பெயர்முத லாகச்
சொற்றன ரிரணிய கர்ப்பற், கேத்துகா ரணமா
முடம்புறு சமட்டி யெனுமபி மாநியவ் வியத்தன்,
வாய்த்தகா ரணமா முபாதிக னநந்த மயன்பர தே
வதை பரம, ஞக்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென்
பெயர்மு னந்தரி யாமிபெற் றிடுமே. 39

சித்திர படமோர் பொருளொடுங் கூடாத்
திகழ்வினிற் றௌதமே யெனவு, நெய்த்தகூழ்
வருடக் கடிதமே யெனவு நீனிறத் திலாஞ்சித
மெனவும், பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித

மெனவும் படுதல்போற் பிரமமு மாயை, வைத்த கா ரியங்கள் கடந்தறு நிலையில் வயங்குஞ்சித் தெனும்பெயர் புனைந்தே. 40

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி யந்தரி யாமியா மாயை, சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு சார்ந்துபொன் கர்ப்பனென் றாகி, விகலமி றூல வுடம்பினை மேவி விராட்டென நிற்குமென் றறி வாய், திகழுறு பிரமஞ் சித்திர படமேற் சித்திர மியாதென வினவில். 41

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதந மோடு வெற் பெழு வாயசே தநமாய்ப், பாந்துள வுலகஞ் சித் திர மென்பர் பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத், திருஞ்சடா சடமா முலகது தோற்ற மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில், வரைந்தபன் னிறமாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற வல்லன வலதுகிற் போலி. 42

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று முண் மையாஞ் சித்திர படம்போன், றூர்வுற வெழுதுங் கிரிமுத லாய வதனொடொப் புறுகிலா வாபோற்-

றோர்வரும் பிரமத் தெழுந் துபற் பலவாஞ் சீவர்கள்
சித்தொடொப் பாகப், பார்முத லொவ்வாச் சடங்
களா தலினுற் பரத்திலாஞ் சடாசட வுலகம். 43

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்க ளெலா
மறி தன்முத லனவாங், கத்திருத் துவமோ டகத்
திருத் துவம்பி னந்நிதா கத்திருத் துவமே, யத்
தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்க லளித்தல்போக்
குதனிய மநந்தா, னெய்த்திட லகற்று மநுப்பிர
வேச மென்பன வீசனைந் தொழிலே. 44

நீங்கிய விவகாரப் பிரமமா மீச னிகழ்த்துமோ
தொழில்பல வென்னிற், பூங்கதி ரிச்சை யின்றி
யே வாரி பொழிமழைக் கதிரினுற் பொழியா,
வாங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியந் நிழலை யலர்முகி
லான்மறைத் தளித்தே, தூங்கிம காத்தால் வெங்
கதி ரானீர் தொலைத்தலைத் தன்னுடாக் குதல்
போல். 45

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்
பொலிந்தசிற் பிரதாந மதனுற், சாற்றரு நிமித்த

காரண ஞகித் தகுஞ்சடப் பிரதாந மதஞ, லாற்று
பா தாந காரண னெனநின் ருக்கிய புத்தியா திக
ளிற், ரேற்றுபு சீவ ரூபமாய் விணையாற் சொற்ற
போத் திருவென நின்றே. 46

நியமசத் தியினற் போகபோத் திருவை நிய
மஞ்செய் துருத்திர வுருவான், மயமுறு மாயா
காரியஞ் சிதைத்து வந்தரு ளாரிய வுருவா, லயர்
வுறுசீவன் றன்னேயே தன்னே டயிக்கமாக் குவ
னென வறிக, வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென்
பனவா லுயிரிறை கட்குறும் பேதம். 47

மிகும்ரப் பன்மை தண்டலே யெனல்போன்
மிகுமுயி ரெலாமுஞ னெனுமோர், தகுமபி மாந
மிறைசமட் டியதாங் தனித்தனி மரம்பெயர்
கொளல்போற், பகுமுட ரேறும் வேறுவே ருகப்
படுமபி மாநமோர்க் துரைப்பிற், ஞெருகுமுயிர்
வியட்டி யுருவமென் குவர்மேற் ஞெம்பத விலக்
கிய முறைப்பாம். 48

சீவனென் றிடுமூ வகையதிட் டாநன் சேதந னந்தரி யாமி, யாவலி னநுசந் தாத்திருச் சுயஞ் சத் தார்த்தனே டவச்சிந்நன் சீவன், தாவரும் பார மார்த்திகன் றுரியன் சான்றினன் பிரத்தி காந் மாவா, லேவமி ஞெம்ப தத்திலக் கியார்த்த னென்பகூ டத்தநா மங்கள். 49

ஈசனென் றிடுமூ வகையதிட் டாந னியம் பரு மொருபரப் பிரமம், பாசமில் பாதத் துவம்பர மாந்மாப் படியிலா விசுத்தசித் தன்றிப், பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற் பெறுபரி யாய நா மங்க, டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர் திருந்துநூ றெறிதரும் புலவர். 50

வடிவொடு பெயராற் குடமுத லாக மண்பல வகைப்படு மதுபோற், சுடுபசும் பொன்னே செய் கையாற் பலவாஞ் சுடரிழை யுருவுகொள் வது போற், படியறு சித்தே முன்சொல்சீ வாதி பலவு மா மெனமுத லாக, விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு விவேகமென் றியம்புறு மன்றே.

திருசிய விவேகம்.

இந்துவினை யநாதியடைந் தனைமுழு து
மறையாம லிந்து தன்னு, லந்திறனை யொளிர்வித்
துக் கொள்களங்க மெனவெனையா னறியே
னென்னு, முந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை
யடைந்ததனை மூடா தென்று, மந்தவுயி ராலறி
யப் பட்டுமன றம்பிக்கு மந்தி ரம்போல். 52

விளங்குறுமாந் மாவுருவ மல்லாம லாந்மா
வின் வேருய்த் தோன்ரு, துளங்கொள்விய
தாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்ரும லொடுக்கி
நின்றுந், துளங்கலக டிதகடனை யெனுஞ்சமர்த்
தை யாகியுமே தோன்ரு நின்ற, வளங்கடரு கார
ணமா யதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி. 53

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச்
சடந்துக்க மநித்தங் கண்ட, மெனுமிவையுண்
முயற்கோடு முதலசத்துச் சடவுருக்கல் லெழு
வாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூட
விருத் திகடுக்கந் தபுமெய் யாதி, முனமுரைசெய்
யநித்தங்கண் டிதங்கால பரிச்சேத முதல வாகும்.

பிந்நமொட சத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையு மவை பிரிந்து தம்மின், மன்னியவு மொழிந்தநிர் வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை யெய்து, முன் னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுத்தி சம்பந்த முலக பந்த, மென்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம் மாயைபடு மியல்பு கூறில். 55

விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமநிர் வாச் சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மெனவு நிற்கு, முண்ணிலவு தமமாயை மோகமுட னவித்தை பொய் யுருவி யென்றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மெனவறிஞர் நவில்வ ரன்றே. 56

சீவசே தநமறைத்துத் தமமயலா கியவ்வுல கத் திறத்திற் கெல்லா, மேவுகா ரணமாகி மாயை விப ரிதஞாநம் விளைத்து மோக, மோவவுணர் வழிந்தவித்தை சத்தின்வே றுகிப்பொய் யுருவி யாகும், வீவிலா மாயையதற் கிருதருமஞ் சங் கோச விகாச மென்றும். 57

விரிந்தபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக்
குவித்தொடுக்கும் விதமே போல, வரந்தைதரு
மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்திஞ லகிலங் காட்
டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தா லடக்கு
மெனப் பகர்வர் மாயைக், கிருந்தகுண மிரண்டுள
வில் சுதந்தரமுஞ் சுதந்தரமு மென்ன வன்றே 58

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே
ருகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை
யாலுளதில் சுதந்தரஞ்சான் ருயவொரு சேத
நன்பா, லுய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்தரமு
முளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசும்
பலர்போ லில்லையென விளம்ப லன்றே. 59

புலமில்கந விடைக்கரிபோற் ருேன்றிவிசா
ரந்தோன்றப் பொன்றும் பொய்யா, நிலவுதல்
செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயையொடு நிகழ்த்து
கின்ற, மலிநசத் துவவடிவ வவித்தைதமப் பிர
தாந வடிவ மாகு, நலமில்பிர கிருதியென விருத்
திமூன் றுடைத்துமுன நவின்ற மாயை. 60

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாச யிக்க மாயிற் றுண்மை, யாயபிர மத்தினக வொடு படைப்பி னிதுபேத வவத்தை யெய்து, மேய வதிற் பிரமசை தக்யம்பிம் பித்திதுவே விளங்கு ஞாகத், தாயசைதந் நியவீச னற்பதியென் றிட நிற்குந் துணிவு தன்னுல். 61

அப்பரற் குபாதி யாகி யமோககா ரணியா மாயை, பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத் திருப் பசுவென் றோது, மொப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லா முபாதியாய் மோகஞ் செய்யு, மெய்ப்புறு பகுதி பாச மெனக்குணச் சமமாய் நின்று. 62

அவித்தையின் பிம்பித் துள்ள வாருயிர் நுகர்ச்சிக் காகத், துவக்குறு காரி யங்க டோற் றிட வெதிர்கு றித்த, வுவப்புறு மீச னேக்க மாத் திரத் துற்ற லர்ந்து, பவப்படு கால மாகி யது கொடு பரிண மித்து. 63

இருமக தத்து வந்தா னெனநிற்கு மதுதா னீர்பெய், தரும்விதை முளையா மன்முன் போலி

ரா தமர்தல் போலக்,கருவெனும் பகுதி யோடாங்
காரமு மாகா மற்பொய், புரமுறு நிருவி கற்ப
வுருநடு வவத்தை யாகும். 64

கொன்மக தத்து வந்தான் குணபேத முருப்
பொய் ஞாந மன்சவி கற்ப மாக வருமுத லத்தி
யாச, மென்முத லாங்கா ரந்தோன் றிடுங்குண
சத்து வந்தான், பின்வரு மிராச தஞ்சொற்
பெருந்தமோ குணமென் றுகும். 65

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி யுருவங்கள் பிரகா
சம்பின், புரைப்பிர விருத்தி மோக மென்குவர்
புகல்கு ணங்க, ணிரைப்பெயர் தான்வை காரி
நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி, விரிப்பருங் குணங்கண்
மூன்றுந் தருவமேல் விளம்ப லுற்றும். 66

சத்துவ குணத்திற் றேன்றுந் தயங்குமுட்
கரண நான்கும், புத்தியிந் தியங்க ளைந்தும் போந்
துதித் திடுமி ராச, தத்தில்வாக் காதி யைந்துந்
தகும்பிரா ணுதி யைந்து, மத்தமோ குணத்திற்
றேன்று மகல்விசும் பாதி பூதம். 67

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்துல காகி நிற்குஞ், செப்பிய கரண நான்கின் செயல்களா நினைத்த லந்தப், பொய்ப்பொரு டுணிதன் மாநம் புரிதல்சிந் தித்த நிங்க, டிப்பிய நான்மு கன்சேத் திரிபுராந் தகன்றே வன்றே. 68

இக்கர ணங்க டாந மிதயஞா நேந்தி யங்கட், குய்க்குறுந் தொழிலாங் கேட்ட லுறல் காண்ட லுண்டன் மோத்த, நிக்குமா ருதமே கன்மித் திரனுயர் வருண னோடு, தக்கசு வநியாந் தெய்வந் தாநங்கா தாதி யாமே. 69

புத்தியிந் திரியங்க டாமுணரும் விடயம்-புற மெனவே யுள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவிகள் புதைப்பி, னுய்த்தபிரா ணதியொலி கேட்கையந்நா திகளை-யுண்ணும்போ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின், மெத்துமக விருளறித லுத்காரா திகளின்-விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும், வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த

னடத்தல்-வழங்கல்விட லாநந்தித் திடுதலென வறியே. 70

அங்கிமக பதியிரவி யுடன்மிருத்து பிரசாபதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகைக டாந,
மிங்கிவையு ளுட்கரண மிருவகையிந் திரிய-மென்னவரு பதினுன்கு மத்தியாங் மிகமாந், தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதிபெள திகமாந்-தகுமதிதே வதையாதி தெய்வீக மாமிப், புங்கவரே யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய் - பொன்கர்ப்பர்க் கது மறைப்பா மந்தரியா மிக்கே. 71

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுசு வாசநிசுவாச மியற்றுமபா நன்குதத்தி னுற்றுச், சென்றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுறுஞ் சமாநன்-சேர்ந்துந்தி யந்நாச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு, மென்றுமுதா நன்களமுற் றுத்காரம் புரியு-மிருந்தங்க மெங்கும்வியா நன்பரிக்கு முடம்பைக், குன்றுதலி னுகன்சோம் பாவித்தல் விளக்குங்-கூர்மனல் விக்கலொடு தேக்குளவா மன்றே. 72

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகாஞ னகுதல்-சொல்லுதலாங் தேவதத்த ஞற்சோக ராக, மிம்மைதருந் தநஞ்சயனத் தநஞ்சயனும் வாயு-விறந்தவைந்து நாள்காறு மிருந்துநனி வீங்கி, மெய்ம்முழுதும் வெடித்திடச்செய் தகலுநா காதி-விளம்புபுற வாயுக்க டாங்கருமேந் தியங்க, டம்மைமிக வியக்கலுறும் பிராணுதி வாயுத்-தாமியக்கும் விடாமன்ஞா நேந்திரியங் களையே. 73

சாற்றின்வை ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சநனந்-தரியாமி யொடுமெகாப் பிராணனெனும் பெயர்கொள், காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தமா யேபுட்-கரணங்க ளியக்கியிடு மண்முதலைந் திற்கும், பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டீ கரணம்-பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந் தரும, மாற்றலுறு திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா-மயனெடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதைகள். 74

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட்-ககநத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டே

றுடனே, யந்தழலுக் கொளியொடுமூன் றறற்
கிரத மொடுநான்-கைந்துமண மொடுபுவிக்கென்
றறிகதிரி புடிதான், முந்துஞா திருஞாந ஞேயமா
மவற்றுண்-மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தந்ய,
நந்துஞா திருமநத்திற் கதுவறிவு ஞாந-நவின்ற
பௌ திகவிடய ஞேயமென வறியே. 75

ஈங்குமந மிருபத்து நான்காவ தாகு-மிருபத்
தைந் தாவதுதான் மூலவகங் கார, மாங்கதனை
யடைதலுறுஞ் சிதாபாச சீவ-னறையுமிரு பத்
தாறு மவன்மாயை மருவு, மோங்கொளியா மீச
னிரு பத்தேழா மவனவ்-வுயிர்முதலாந் துரியனிரு
பத்தெட்டா மவனு, நீங்கலரு மீசனதிட் டாத்
திருவாம் பிரம-நிகழ்த்திலிரு பத்தொன்ப தாவது
வா மன்றே. 76

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகையாங்
கிரம-சிருட்டியுக பத்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி,
விரித்தமக தத்வமக முந்தன்மாத் திரையாம்-
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத, முறைத்

தவற்ருற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய-வுலகுதயந்
தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலான், மருத்துவசத்
தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயா-மயநாம வுருவ
நிகழ் வாமுகபத் சிருட்டி. 77

சுருதிசித்த மாதலினு லிவையுட்ம்பா டாகுந்-
தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறையாற், றருத
லெங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்-
ருளிலாக் கதிர்ச்சிலையி லிச்சையிலா தெழுந்த,
பருதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனுன் மூலப்-
பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக், கரு
தின்முர ணிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர்-காரி
யங்க டோற்றுதனுல் வகையவையீண் டுரைப்பாம்.

விருத்திபரி ணமமா ரம்பம்விவர்த் தமதாம்-
விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா கார, முரைத்
தலுறு தந்துபட நியாயம்வன் பழுதை-யுரகவுரு
முறையவற்றின் றிட்டாந்த மாகும், வருத்துகயிற்
றரவங்கந் தருவநகர் குற்றி-மகன்கநவிந் திரசா
லஞ் சுத்திகா ரசதந்,தெரித்தவிவை முதலனவாந்

திரிதலின்மெய்ப் பொருளிற் - றிரிந்திடுபொய்ப்
பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை. 79

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகாரி
யாகப்-பொருந்துமுயி ரிடத்தேன்முன் பிராந்தி
யார்க் கென்னி, லொப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச்
சொப் பநந்தா-னொருமுநிவன் பாலுதிப்பி னதனு
லங் கவனுக், கெப்பழுது மிலாததுபோற் சான்று
மாந் மாவி-லிலங்குகுண வுருவமாம் பகுதியினுன்
மருளு, மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்திஞா நமும்
பொய் - விடயஞே யமும்வரினு மவற்கிடையூ
றிலேயே. 80

இறைவனுற் ரேன்றியமா யாமயமா முலக-
மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு லதனுண்,
மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா-மற்
றொருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம், வெறு
விதாம் வெறுப்புவிட யத்தினெடு நொதுமல்-விட
யமெனப் பலவிதமா மவையாவை யென்னின்,
முறையின்வநி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு-

முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடையோர். 81

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி-னெய் துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர், தேச விட யத்துறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னிற் - றிட் டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம், பேசி லொரு தகையாய்ப்போத் திருப்புத்தி தன்கற்- பிதநாநா விதத்தினு லவைதமைபெற் றேனுக், காசைவிட யமதாகிப் பெருற்குவெறுப் பாகி- யரியதுற விக்குபேட் சாவிடய மாமே. 82

அப்பொருடான் விளங்கித்தோன் றுறுவதற் கின்னு - மறைதுமொரு திட்டாந்தந் தோன்றிய வோர் மாது, மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத் திருக்கள் புத்தி - விருத்திகற் பிதத்தினுற் றுதைக்கு மகளாய்த், தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத் - தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்ப, ளிப்பரிசு . விடயமெலா மிறைவனிரு

மிதமு-மிலங்குயிர்க்கற் பிதமுமா மிருதிறத்துற்
றிடுமே. 83

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப-
தல்லாமை யனுநூ லாசிரிய வடிவாய், நண்ண
லரு முத்திசா தநமாயுந் தன்ஞு-னழுவவொண்ணு
மையிஞனு மனைய துதா னிற்க, வெண்ணரிய சீவ
கற் பிதமாய வதுதா-னிருபிரபஞ் சங்கள்சாத்
திரத்தொடசாத் திரமாங், கண்ணுமசாத் திரப்பிர
பஞ் சங்கொலிரு திறனுங்-கழறிற்றீ விரமந்த
மெனவவையீண் டுரைப்பாம். 84

சீவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத்-
திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ விரமாங், காவ
லுறுஞ் சாதிகரு மாதிகமொ டேதன்-கருதுமநக்
கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின், மேவுறுமவ் விரு
திறனு மாருயிர்மெய்க் காட்சி - விரோதிகளா
தலின்ஞாநம் பயிறற்கு முன்ன, மோவுவசாத்
திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்ஞ் ஞாந-வுதவியா யாந்
மக்காட் சிப்பின்விடு வதுவாம். 85

தீவிரமந் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின்னுந்-
திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென்
றறிக, பாவமுறு மவச்சிந்நோ பாதிபதி விம்போ-
பாதியுட னத்தியா சோபாதி யெனவே, மேவு
முபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை முறையே-
விளம்பிடியிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே,
யாவரண வவச்சிந்நோ பாதியாம் பிரத்திய-காந்மா
வுக் கதனதுகா ரியமாம்புத் தியினில் 86

பற்றியவாந் மாப்பதிபிம் பித்திடுத ருனே-
பதிபிம்போ பாதியாம் புத்திகத மாய, முற்றுசுக
துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல் போல-முயலுதலே யத்தி
யா சோபாதி யாகு, முற்றவத்தி யாசவிலக் கண
மாம்வே றென்றி - லொன்றினது புத்தியிப்பி
வெள்ளியது போல, மற்றதுநால் வகைப்படுமால்
மித்தையுட னிதர - மற்றிதரே தரஞ்சத்தி யங்க
ளினு லன்றே. 87

நெருப்பினெடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி
வரல்போ - னித்தமுறு மாந்மசந் நிதியதனின்

முறையே, சரிப்பினெடு காண்டனினை வுறலறி
தல் வரலாற்-றகுந்தால மெய்மித்தி யாத்தியா சந்
தா, னிருப்பருமிங் தியங்களே யிதராத்தி யாச-
மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகுங், தரிப்பரிய
மூலவகங் காரமது தானே - சத்தியாத் தியாச
மெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே. 88

ஆங்கார மாங்மாவிற் குநானெனலாற் கயிற்
றி-னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தா,ஞங்கார
வியலாங்மா விற்குநான் கருத்தா-வாமெனலாற்
சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமா, மீங்காகுங் கா
ணதரு மாங்மாவிற் கிச்சை-யினேனுனென் றிருத்
தலிஞ லலைபுனலிற் புக்க, வீர்ங்கதிரின் பிம்ப
மெனத் தத்தருமாத் தியாச.மெனவுரைப்பர் நான்
குடும்ப வானெனநிற் கையிஞல். 89

மைந்தர்முத லாயினு ருடனுங்மா விற்கு-
மண்ணுலகிற் பலீறியத்தர் விவகார மெனவே,
யந்தமுறு சம்பந்த மாத்திராத் தியாச-மாமென்ப
ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மா, னந்துநிரு விகாரியாங்

மாவென்றல் பெற்ற - நவிறருமைந் தவத்தையுள
வவையாவை யென்னிற், றெந்தமுறு நநவொடு
சொப் பநஞ்சுழுத்தி துரியந் - துரியாதி தந்தாஞ
மவற்றியல்பு மொழிவாம். 90

பெருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரியம்-
பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா,
மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ - டகர
வெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாக, விருந்தாக
விதயமல ரட்ட தள கதியில்-விசுவசீ வனும்விராட்
டிறையுமொருங் கடைந்து, வருந்தாவில் விடயங்
கள் கரணமனைத் தானு·மருவி நுகர்ந் திடுதல்சா
கரணமா மன்றே. 91

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியுநின் றொழிந்த-
பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமத நுவி னின்றும்,
விஞ்சுரசோ குணமுகர மெழுத்ததிதெய் வந்தா
ன்-விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்விதய மென்னுங்,
கஞ்சமலர்க் கந்நிகா கதியாற்றை சதனுங் - கநக

கர்ப் பனுமருவி நநவின்வா தனையை, நெஞ்ச
மெனுங் கரணத்தா லநுபவிக்கை தானே-நிகழ்ந்
திடுஞ்சொப் பநமென்று நிகழ்த்துவர்மூ தறிஞர்.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு போல-
விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா தனையோ,
டாய்ந்தவாந் மாசிரயத் தவத்தையற விருக்கு-
மரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற் றமமே,
யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தான்றெய்வ மிதய
மிடமாகக் கமலமலர்ப் பொருட்டுநடுக் கதியா,
லோர்ந்தபிராஞ் ஞனும்பரனு மாய்ப்பிரமா நந்த-
முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்காரணந் தன்னல்.

அநுபவித்தல் சுழுத்தியா மிந்நநவா
திகண்மூ - வவத்தையொடு முத்தாம முப்புரமுத்
தாநம்,பினுமுத்தே யங்களெனும் பரியாய நாமம்-
பெறுமுரைத்த சாக்கிரத்தே யக்கமல மழித்து,
மநவழக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே-
வருந்துரிய மப்பரமாந் மாவிந்மந மடங்கன், முன

முரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்-
மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட்
சுழுத்தி. 94

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு
கநவால் - விண்ணவர்க்கு நநவுநார்க் கம்மூன்று
மாகுங், கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியமகா யோகி-
கட்குவரு வதுரியா தீதமுதன் மூன்று, மலங்க
லுறு மநுடர்க்குத் தம்ற்ருமே தோன்றி - வரும்
பந்த மாமேனே யிரண்டும்யோ கத்தா, விலங்கு
முத்தி சாதநமா மவையொன்றி லேயொன்-றிலா
மையாற் காலதே சங்கணிய மம்பொய். 95

சொற்றவவத் தைகளிலநு சூதஞ யறியுந்-
துரியனே யுளனநவு கநவிலறி வுண்மை,பெற்றன
மச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்து-பிறி
தொன்று மறியாது சுகத்துறங்கி னேனென்,
றுற்றவிரு நினைவுமநு பவஞ்சுழுத்தி யதனி-லுரு
துவரா வெனுமருத்தா பத்தியினுற் பொருள்கண்,

முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெனக்கா ரியங்
கண்-முழுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு
ளிளையும். 96

அந்தவவித் தையினதூக் குமவிருத்தி
தன்னி - லலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணி
லாத் துளிபோல், வந்திலகி யடங்குகிசா நந்தக்
கூற் றினையும் - வருகாரணந் தராபேட்சை யின்றி
யே யாங்மா, முந்துரைசெய் சுழுத்தியினி லநுப
விக்கை யாலே - மொழிந்ததனி லறிவுளதா
மேதுமறி யாம னந்துசுகத் துறங்கினே னெற்
கேது விடய - ஞாகமிலா மையுங்குடும்ப கிவிர்த்
தியுமா முறையே. 97

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியமா நந்த-
மயவுயிருண் டெனியொருவ ராகிலுமாண் டறிந்
தே, னென்றலில தேதுகா ரணமெனிலோர்
பொருளை-யெடுப்பநீர் மூழ்கினோ னுண்டுளதென்
பதுமேற், சென்றலது புகலவொணு ததுபோலக்
கருமச் - செயலினு லெழுந்துணை யாங்காரணங்

கூடி, னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூடுறுணு
தாகு-மாதலினு லுயிர்சச்சி தானந்த வொளியாம்-

அந்நமொடு பிராணன்மநம் விஞ்ஞாந மிக்க,
வாநந்த மயமாமைங் கோசமுள வவைதாஞ்,
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்தாகி நின்ற-
தூலவுடம் பந்நமய கோசஞ்சுக் குமமெய், மன்ன
லுறும் பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண-மய
கோச மநமுஞா னேந்தியமும் புணரிற், பன்னு
மநோ மயகோசந் துரியன்சிற் சாயை-பதிதலொடு
லோகாந்த குந்தமே போன்று. 99

இருந்தவாங் காரமுஞா னேந்தியமுங் கூடி-
விசைதலுறும் விஞ்ஞாந மயகோச மாகும்,
பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்-
புகல்விடய தரிசநசா மிப்பியசை யோகந், தரும்
பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத் - தக்க
வையு மாநந்த மயகோச நாமெனன், றாந்தைதரு
விஞ்ஞாந மயகோச வடிவா-மாங்காரந் தனேயாந்
மா வென்பரறி விழந்தோர். 100

நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசே டியந்தா-
னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலிளைத்தே னெனி
னுன், றூலதநு வொடுங்கேட்ப னுனெனினிந்
தியத்துஞ்-சூழ்வனு னெனிற்கரண முடனும்வேத்
தியமாய்ச்,சாலவுயிர் துரியனிற் கையினுலாங்
காரந்-தானுந்மா வன்ருகி லசேதநவாங் காரஞ்,
சீலமுறு புறவிடய மறிவதே னெனிலூ-சிக்கலின்
முன் னூசிசேட் டித்திடுதல் போலும். 101

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண்
மனையை-விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றனதிருஞ்
சந் நிதியு, மியலுறுதற் னசதந்யப் பதிபிம்பந் தன்
பா லெய்தலும்பெற் றிடுதலினு லச்சடவாங் காரம்,
பயில்விடய வுணர்வினெடு நநவுகந வுழன்று-பகர்
சுழுத்தி தனிலடங்கு மவ்வழக்க முறைப்பிற்,
செயிர்தருமாங் காரமடங் குறுசுழுத்தி தன்னிற்-
செறியவித்தை யுட்சுவருந் துயிற்கதவு மன்றி.

நடுக்கமறுந் தீபமாந் தனைத்தானே விளக்க-
னவில்பிரத்ய காந்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த்,

தொடக்கிவரு காலகரு மாதிசமீ ரணனுர்-றுயிற்
கதவுந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னி,னடுக்
குமுத லவத்தைமக தத்துவமாந் தெற்றி-யடுத்
திருத்தாங் காரமெனும் வெண்பளிங்கு மனிதான்,
படைத்தலருந் துரியசுடர்ப் பதிபிம்பம் பதியப்-
பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவே நின்று. 103

சொற்பநமா நடுமனையை விளக்கியே பொறி
யாஞ்-சுருங்கையினிற் போந்துநந வெனுமுன்றில்
விளக்கு, முற்பகருங் காலகரு மாதிசமீ ரணனுன்-
மூடலுமத் துயிற்கதவங் காரியவாங் கார, நற்படிக
மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று – நநவுகந
வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளுந், தற்படிக
மணிகதுவு மறிவொளிதன் முதலாந்-தனித்துரிய
விளக்கையடைந் தேகமா மன்றே. 104

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க-ளிலங்
குநந வாதிகளி னவிகார மாகி,புய்த்துணரு முயிர்
வேறென் றிருத்தலினு லென்று-முரைத்தவக
மாந்மாவன் றெனவறிக புறம்பு, வைத்தவிட யங்க

டனக் காங்மாவாய்ப் பரமாங்-மாவிற்கு வேத்தியமா
தலிற்சடா சடமா, யத்தமதின் முன்பின்போ
லொளியலதா மகந்தைக்-காகஞ்சிற் சாயையாங்
மாவுடனும் புணர்ச்சி. 105

வெப்பினே னெனலாற் சிற்பதிபிம் பங்
தான்-மேவுமாங் காரசம் பந்தத்தாற் றூல,
மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும-
வினைவாகிக் கருமசமா னானறிந்தே னெனலாற்,
றப்பரிய சிற்சாயை யுடனவ்வாங் கார-சம்பந்தஞ்
சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகிப், பொய்ப்பரிய
வியல்பாகு நான்கருத்த னெனலாற்-புணர்ச்சியி
லாங் மாவினுட னனையதின்சம் பந்தம். 106

இசைப்பிலது பிராங்திசெங் நியமாகு மென்னு-
மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியவிவே கந்தான்,
மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞாங மாவரண மிக்க-விட்சே
பம் பரோட்சமப ரோட்சஞா நம்பின், வசைப்படுத
லூறுஞ்சோக நிவிர்த்தியதின் மீது-வருமிரங் கிச
திருத்தி யெனுமவத்தை யேழுங், திசைப்புறுத

லுறுஞ்சீவர்க் காவனவா மிவற்றின்-றிறமனைத்து
முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம். 107

திருசிய விவேகம் முற்றிற்று.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர்
சித்துப்-போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசா ரத்
தின், முன்னமொரு தன்சொருப மாகியபே
ரொளியா-முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்திடலஞ்
ஞாநம், பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறும்டத்
தின்று-பிரத்யகாந் மாத்தோன்று தெனுங்கலக்க
மிரண்டும், பன்னியவஞ் ஞாநகா ரியமாகு மென்
னப் - பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலைகற்
றுணர்ந்தோர். 108

கருத்தனுமொண் கருமபல போத்திருவுந்
தானுய்க்-கருதிப்டம் பபிமாநி யாஞ்சீவன் றனே,
யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுரு வுண்மை-
யுரையாலுண் டயிரெனவே யறிதலசத் தென்னு,
நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச-

நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால், வரத்
துரியன் றுனெனவே யறிந்திடுத லபாநா-வரண
நிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞாநம். 109

துரியநிலே யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த னுன்
போத் - திருவென்னும் சீவவுருத் துக்கமகன்
றிடுத, லரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்
தே-யடைதலுறும் பலனனேத்து மடைந்தன
மென் றமைதல், பரிவினிரங் கிசதிருத்தி யிரண்டு
மப ரோட்ச பலமாகு மறிவுருவா மாங்மாவிற் கென்
றுங், தெரியுமப ரோட்சமுள தாதலினு லவற்குச்,
சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞாந முதலனவிங் கென்னில்.

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா
லொருவன்-கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்று
னெனவே, யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞாநம்
பத்தா - மவனிலேகா ணப்படா னென்னுமிரு
பிராந்தி, யிடும்பைதரு மாவரண நதியுளவ னிறந்
தா - னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறுரியன்
மொழியாற், கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெ

னவே யறிதல்-கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடு
பகைத்தல் பரோட்சம். 111

சங்கநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே-
தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யடுத்த,
லிங்குவரு தசமன்கா ணப்படா னெனலோ-டிகலு
மப ரோட்சமா நதியுளிறந் தனனென், றங்குவரு
துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா-மடைந்துதன
தியனிலையிற் சுகித்திருத்த ருனே, துங்கநிரங்
கிசதிருத்தி யென்றறிக வினிமேற்-றொல்வேத
வாக்கியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம். 112

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தக
மாய்-வேதவாக் கியமூன்று திறனுகு மவற்றுள்,
வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்விதி விடுக-
மதுபாநா திகளென்கை நிடேதம்விதி யின்றித்,
திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்
டல்-சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்பர்.
பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித்
தார்த்த-போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே,

உரைத்தவையுட் சிறந்தன்று சாமமறை புகலு-மோங்குதத்வ மசிமகா வாக்கியமங் கதற் குப், பாத்தலுறு தற்பதங்தொம் பதத்தொடசி பதமாய்ப்-பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே, யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்த மொடு வாக்கி-யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றும், விரிக்கிலவை தாஞ்சமா நாதிகா ணம் பின்-விசேடவிசே டியமிலக் கியமொடிலக் கண மாம். 114

அறைதலுறு பதங்கடமக் கிருபொருளிங் குளவா-மவைவாச்சி யார்த்தமிலக் கியார்த்தமென வவற்றுண், முறைமைதரு விராட்புருடன் முத லாகி நின்ற-மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன் ருகிப்,பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ- பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமபி தார்த்த, நெறிகொள்விசு வாதிகளுந் துரியனுமொன் ருகி- நிற்புழிதொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும்115

தற்பதத் தினுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற- தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்,

சொற்பரவுஞ் சோதிதகற் பாதார்த்தமென நிற்குந் -தொம்பதத்திற் குற்றவிசு வாதிகளின் வேரும், பொற்பினிரு பாதிகமாந் துரியனிலக் கியார்த்தம்- பொருந்துறுசோ திதவொம்ப தார்த்தமென லாகும், விற்பரவு மிலக்கணேவிட் டதுவும்விடா ததுவும்-விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே.

கங்கையினி விடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங்-கவன்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த னென்னு, மிங்கிவைக ளுதாரணமா மவற்றினுக் குக் கங்கை-யெனுமொழிநீர் வடிவாந்தன் முக்கி யார்த் தத்தைத், தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிட மாகா மையினற்-றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கி யார்த் தத்தைத், துங்கமுறு குந்தமொழி விடா மற்குந் தத்தைச்-சுமப்பவனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணிந்தே. 117

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த னென்னு-மொழியுண்முத லவனென்னு மொழி யிறந்த காலந், தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்ட

ஞுங் தேவ-தத்தனைக்காட் டிடும்வனென் மொழி நிகழ்கா லத்தி, லுன்னவரு மவையுடைய தேவ தத்தன் றன்னை-யுணர்த்திடும்வ் விருத்ததரு மப் பொருள்க ளிரண்டு, மன்னுதல்செ யயிக்கமுரு மையினுலப் பொருட்கண்-வருவிருத்த தருமங்க ளனைத்தினையும் விட்டே. 118

விருத்தமறுங் தருமமாங் தேவதத்தன் றனை யே-விடாதுகொளி னவனிவனே யிவனவனே யென்னுங், தெரித்தலரி தாயதா தாங்மியங்கூ டுறுமாற்-றேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி ஞெடுதா, னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென்-றறைதலினு லிதுவேதத் துவமசிவாக் கியத்திற், குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை - யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா றெ னின்முறையே யுரைப்பாம். 119

தற்பதம்வாச் சியார்த்தமா யெலாமறிதன் முதலாஞ்-சற்குணங்கொள் பரோட்சனுஞ் சிவன் றனையே யுணர்த்து, முற்பகருங் துவம்பதமுக் கிய

மாய்ச்சிற் றுணர்வு-முதலாய வீனகுண விசிட்ட வப ரோட்ச,கற்பிதசீ வனையுணர்த்து மிம்முரண் கொள் பொருட்கே-கத்துவங்கூ டாமையினவ் விருபொருளு மடையும், பற்பலவாம் பரோட்ச முட னபரோட்ச மாகும்-பகைத்ததரு மத்திறங்க ளனைத்தினையும் விட்டே. 120

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற-விலக் கியமாம் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள்ளிற், புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்-பொருந்து தா தாந்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக, பகவிலா வசிபுதமிவ் விலக்கியார்த் தத்திற்-பரோட்சவப ரோட்சங்கள் மாயாகற் பிதமென், றுகவிலா துணர்த்தியுறு பலமாமிம் முறையா-லொன்றுகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம். 121

தூயதத்வ மசிமகா வாக்கியத்தி னுலே-துரி யபரற் குளத்தேகத் துவமென்கை கடாதி, யாய வுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே யெனவு-மகற்றி மறு டத்தன்மை யிராமனைநீ தானே, மாயவன்கா

ணெனவுங்கன் னனைவேடு கழித்து.மகன்குந்திக்
கெனவுமொரு தசமனைமாய் துயரம், போயகல
வொழித்துநீ யேதசம னெனவும் புகலுதல்போற்
சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி. 122

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி
விருப்ப - முதவர்த்த வாதமெழிற் பதுமையைத்
தே வென்ல்போ, லிருமைதரு முபாசநா பரம
நுடன் றன்னை - யிந்திரனென் பதுபோலத் துதி
பரமா ளினையே, யருமரசென் பதுபோல வுபசாரி
கந்தா - னக்கிநிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே
போல, வுரிமைதரு சுகுணசா திரிசம்பந்து கோவி -
னுடம்பென்கை போற்சாதி வியக்தியா மன்றே.

கடத்தொடுமட் கநியமென் வாக்கியமே
போலக் - காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக்
கியம்போல், விடுப்பில்குண குணிதயிர்பாற் கபேத
மெனல் போல - விகாரமே வாரிகணங் கட்கேக
மெனல் போ, லடுத்தவம்சாம் சிகம்பிம்பப் பதி
பிம்பங் களினுக்-கயிக்கமெனல் போற்பிம்பப் பதி

பிம்ப வாத, மெடுத்துணரி லெனவிங்ஙன் பேதபர மாக-விசைப்பனவெ லாம்சுருதி விரோதமென வறியே. 124

அவ்வகிலங் கட்கெலாம் பொய்ம்மையே புகலு-மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி லினைய, வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்திற் லுண்மை-யெனு முத்தி கூடுமென லெவ்வாறிங் கென்னி, லவ்விய மென் சொற்பரமா தணைவினன் மெய்ம்மை-யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவிற், செவ் வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டினு விட்டஞ்-சேர் தலும்போ னாலுணர்வான் முத்தியுஞ்சித்திக்கும்.

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமூன் றுள வாமஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றுட், பிரமமல னானென்கை யஞ்ஞான-னப்-பிரமமோ வலனேவென் றிடலையஞ் சுருதி, வருமினிய வுத் திகளா னன்பரமா யினுமுன் வளர்சீவ பாவமுண் டென் குதல்விபரீ தந்தான், றருமுறையி லஞ்ஞா

நா திகட்குமுர ணுகுஞ்-சவணமொடு மநநநிதித்
தியாசங்க ளன்றே. 126

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்-
றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுயி ரயிக்க,
மோதுமா ரணமொழியின் ருற்பரியங் கேட்கை-
யுயர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிந் தித்த,
றீதின்மா மநநமவற் ருற்றுணிந்த பொருளிற்-சித்
தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சநந்தான்
மேதையா கியசவண ஞாநத்தா லாந்மா-மெய்ம்
மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யெனலாம்127

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா
லங்க-மெனலாகு மவைதெவ்வா றெனிற்பொருள்க
டிகழ்த்து, மானதோர் சுடரசைவிற் கருமவலி
யின்ரு-மாதலினல் வளிதடுக்குந் திரையெனலா
மநந, மேனிமிர்வான் றிரிதூண்டி யொளிர்வித்
தல் போலும்-விளம்புநிதித் தியாசநமென் றறிந்
திடுக தெரிந்து, மோனையா மெனவுரைத்த சிரவ

ணத்திற் குள்ள-முறையிலறு வகையிலங்க தாற்
பரிய முரைப்பாம். 128

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே-யப்
பியா சம்பினபூர் வதைபலமொ டுற்ற, நவிலருத்த
வாதமுப பத்தியென லாகு-நற்சிருட்டி முன்சக
மெய்ப் பரமாயிற் றென்றுஞ், சிவமதற்குச் சுவக
தா திகளிலையென் றகண்டஞ்-செப்புமதே யுபக்
கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப், பவமகலத்
துரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம்-பகர்ந்தத்து விதங்
கூற லுபசங்கா ரந்தான். 129

கூறும்இவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறை
வர்-கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துந்,
தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந் துரியன்-றிகழ்
பிரமா ணுதீத னென்கையபூர் வதையாம், பாறி
லுயி ரொன்றறித லெலாமறித லென்கை-பலம்
பிரத்திய காங்மவுரு வாம்பிரமந் தனக்கு, மாறரிய
வைந்தொழிற்கர்த் திருத்துவஞ்செப் புறுதல்-
வயங்கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே.

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங்-காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம், படைத்தசகத் காரணமென் பதுவேதிட் டாந்தம்-பகருத்தி தர்க்கமநு மானமிவை மூன்று, மடுத்துவரு மநநசக காரிகளா மவற்று-ளாருயிர்க ளநேகம்வியா பகமெனவே கூறுங், தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்-சாற்றுமுயி ரெலா முடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால். 131

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தநமற்றேனோர்க்கன் றெனப்போகத் திதிபுகலொ ணுதாம், வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன்வினை யான்-வரலான் மற்றிவற்கே யெனின்வினையு மெவர்க்குமிலை யோதான்,முந்தையுடம் பபிமாநத் தாற்செய்வினை யிவற்கே-முற்றுமெனி னவ்வபி மா நமுந்தை யுடல்சே, ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதா னிவ்வா-றநவவத்தை நீக்கலரி தநாதி யுயி ரெனலால். 132

செப்பரிய வேகாந்ம பக்கத்திற் போகத்-திதி யிலையென் றநேகாந்ம பக்கமது கொளினு, மிப்

பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்-நிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற், பற்பலவி லேகாந்ம பக்கமதில் விம்பப்-பதிவிம்ப நியாயத் தாற் காரணவசை வாதி, மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா லெண்ணிகழ்ந்த போக-விளைவுகூ டுதலெளிதென் குதலுத்தி யாமால். 133

தருக்கவரு மாநவிலக் கணங்கடா மிசிரா-சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டநா திகளில், விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவாநுபவ நூலாய் விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனும் பயத்தா, லுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ கம்பி-னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான், றெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ ரைந்துந்-திகழ்கின்ற நிதித்தியா சநவடிவ மாமால். 134

ஓங்கார திகளநுசந் தாநத்தாற் பரத்தி-லுள் ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனோ, டீங்காகு மநபவந மொன்றாய்மூ லத்தி - னிருஞ்சுழினை வழிச்சென்று சென்னிநடு விருந்த, தேங்காந்ம

வொளியின்மனோ லயமாதல் பரிசஞ் - சிறந்து
றக்கஞ் செவிதிசைக ளிருசுடர்கள் விழிதீ,
பாங்காய முகமுந்தி விசும்புநிலம் பதமாம்-பரம
னுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும். 135

அன்றியள வுறுபெருந்தோட் படைபணி
யோ டுற்றவண்ணல்வடி வெனினுநினைந் தவய
வங்க டம்மி, லொன்றொன்றை விடுத்துநின்ற
வவயவிமாத் திரமா - முண்மையாம் பிரமத்தின்
மாமடங்கல் பாவஞ், சென்றளவு காணமுரு
வொருபிரமந் தன்னிற் - சிந்தையடங் குதலபா
வம்படைப்பி லொழிவிற், றன்னெறித னெறியாமை
யிடத்தினோர் பரிசாய்த்-தன்வடிவாம் பிரமத்தின்
மாமிறன்மா யோகம். 136

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்-
பிரதிபந்தம் வர்த்தமா னப்பிரதிபந் தம்பி,னிகழ்ந்த
வா காமியப் பிரதிபந்த மெனமுத்தி-நேயமொடு
துறந்துகுரு பரனையறிந் தடைந்து, மகிழ்ந்துசவ
ணாதிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த-வநிதாதி விடய

சுக வாதனையாற் றிநமும், புகுந்துமந நிலைகலக்கி
யுயிருண்மை யுருமற்-போக்கியிட றனைபூதப் பிரதி
பந்த மென்பர். 37

மடிவிடயா சத்தியபி மாநமொடு குதர்க்க-
மறுகுறுசிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி,
யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுரு
தழித்த-லதுவாகும் வர்த்தமா நப்பிரதிபந் தங்
காண், விடலரிய சநகமினுஞ் சிலவடைந்தா
லன்றி - விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந்
தோட, மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்
திடினு மாநம-வுண்மையுரு தழித்தலா காமியப்
பிரதி பந்தம். 138

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடுவான்
பயில்வ-பகர்ஞாநம் வைராக முபாதியா மவற்றின்,
வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொ
ரூப-மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா நக்கு,
முந்துசவ் ஞதிகமே காரணமாந் மாவு-மூலவகங்
காரமும்வே ருக்குதலே சொரூபம்,நந்துமகங் கார

கத மயற்குத்தான் கரியாய்-நணுகுதலே காரிய
மென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 139

வேண்டும்வை ராக்கியத்திற் குற்றவதி தாதி-
விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்,காண்ட
லது காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்-கழன்றிடு
தல் சொருபம்பின் புருமைகா ரியமா, மாண்டவுப
ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்-மநமொடுங்கல்
சொருபமாம் புறக்கருமந் தன்னின், மீண்டுபுகு
மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்-விளம்பலுறு
ஞாநாதி கட்கவதி மொழிவாம், 140

தக்கதே கார்மபா வம்போலப் பிரமந்-தா
னென்னும் திண்மைஞா நத்திலுக்கா மவதி, மிக்க
பிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல்-விளம்
பும்வை ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத் தியன்போற்,
றெருக்ககரு மங்களினைத் தினையுகினை யாமை-
தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்,
புக்கொருவ னடைந்திடுமே லதுமுன்னம் விடா
து-புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே

குறையகலும் வைராக்கிய முபரதியா மிரண்
டுங்-கூடிஞா நங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா, முறு
மினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞாந-மொன்று
மடைந் தவையிரண்டு மிலையாயி னிற்ப,முறியுமா
நெடும்பணையோன் விழநினைவின் றியினு-முறிய
விழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்,பெறுவனுயர்
முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்-பிறந்திடுந்
துக் காநுபவ முளதாத றிண்ணம். 142

சாற்றரிய சுபேச்சைவிசா ரணைதநுமா நசிசத்-
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே,மேற்
றரிய காமியெனு மிவற்றினைமூ தறிஞர்-விளங்கு
சத்த ஞாநபூ மிகையென்ப ரவற்றுட், டோற்றிடு
நான் மூடனு யிருந்தகா ரணமென்-சுருதிகுரு
வாலறிவ லெனநினைதல் சுபேச்சை, மாற்றரிய
சுருதிகுரு வாற்சிறிது தோன்றும்-வைராகத் துறு
தல்சதா சாரம்விசா ரணையே. 143

மருவலுறு சுபேச்சைவிசா ரணைவலியால்
விடய-வலியறுத ருன்றநுமா நசியவற்றின் பயில்

வால், விரவுநந வாயவுல கினைக்கநவென் றெண்
ணி-மெய்த்தவாங் மாவுண்மை கருதல்சத்வா பத்தி,
பரவலுறு முலகுதோன் ருதுசுழுத் தியன்போற்-
பகரறிவு மாத்திரையாய் நிற்றலசம் சக்தி, யொரு
விவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல-வுயி
ராநந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வனையாம். 144

உண்டிலையென் னுமலகங் கிருதிநிர கங்கிருதி-
யுருமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்திற், கண்ட
தொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சூ நியமாங்-
கதிதுரிய காமியா முபரதியை யடைந்து, கொண்
டிலக லுறுதிரிசி யாநுவித் தம்பின்-கூறலுறு
சத்தாநு வித்தநிரு விகற்ப, மெண்டருசட் சமாதி
களாம் புறமொடக மென்னு-மிருபேத மடைந்த
வற்றை முறையினிவண் மொழிவாம். 145

கடாதிவிட யத்தினிலொன் றினைக்குறித்து
நாம-கற்பனையோ டுருவமெனு மாயையதன் றிறத்
தைத், தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்
னுஞ்-சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை,

விடாத நுசந் தாநஞ்செய் திடுதலே புறத்து-மெய்த்
திரிசி யா நுவித் தப்பெயர்கொள் கின்ற, கெடாத
தொரு சவிகற்ப சமாதியென லாகுங்-கிளர்ந்த
புறச் சத்தா நு வித்தமது கிளப்பில். 146

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்-தானெ
னவே தியாநித்த லதுவாகு மென்க, விச்சமா
திகள்பயின்ற வலியினாற் றோன்று - மிரும்பிரமா
நந்தநிலை தனின்மநஞ்சென் றொடுங்கி, நிச்சலமா
யலையில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து-நிருவிகற்ப
சமாதியா மநோகதகா மாதிக், கச்சமறு கரிதா
னென் றெண்ணுதலுட் டிரிசி-யா நுவித் தப்பெ
யர்கொள் சவிகற்ப சமாதி. 147

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவந்-தா
னெனச்சிந் தித்திடலுட் சத்தா நு வித்தம், பொங்
குறுதன் னநுபூதி ரசந்தோன்று மதனாற்-புகன்ற
திரி சியஞ்சத்த மெனும்இரண்டு மகன்றே, யிங்க
சைவி றீபமெனப் பந்தமற விருத்த-விலங்குறு
முண் ணிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றானுந், தங்க

லுற வொழுகுமியோ கிக்குமங் மெங்குச்-சரிக்கு
மாண் டாண்டெலாஞ்ச மாதியெனு லாகும். 148

தக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்-சர்வ
கா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே, தொக்க
பிராப் தப்பிராப் பியங்களென வவற்றுட்-சொல்
லியதுக் காபாவ மிகபாரத்தா லிரண்டாம், பொய்க்
குமோர் அலவுடம் பொழிவெழிறீ நாற்றம் - புகு
பிணிகண் முதலனவுஞ் சூக்குமதே கத்து, மிக்க
கா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வாதி-வியாதிகட்கு
வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை. 149

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின்-
வேறாய துரியஞா நத்தின்மே லாக, வைத்த
வொரு போக்கியபோத் திருக்களிலா மையினல்-
வரஞாநிக் கவ்விடும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல்,
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்-
புண்ணியம்வர் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற,
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கர்-தெரியி
னெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞர். 150

ஞானநிலை யடைதலுந்தா மரையிலைநீர் போல-
ஞானியிரு வினையுமுறா மையினுலிந் தநத்திற்,
றீநணுகு மழலில்விற கிலாததுபோற் கருமச்,
செயலிலவ ஞமவனி லஃதிரா மையினுன்,மானழ
லுண் வநத்திலுறா ததுபோல ஞாந-மயனைவினை
யாவுமுறா மையினுலச் சிந்தை, தானவனி லெழா
திருத்த றனைபுரைப்பர் மேலோர்-தக்கபர லோக
துக்கா பாவமென வன்றே. 151

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி-
யிரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல்வேண் டுற்ற,
நல்லாநந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ-னணுகு,
லான் ஞாநங்கொண் டறிசிவத்தின் கூறுய்த்,
தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினு லவற்குத்-
தோமிலகண் டாநந்தச் சித்திதோன் றுதலே,
பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்
கள்-புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வன்றே.

தத்துவஞா நத்திற்கு முன்னமிங் கடையத்-
தக்கவிட்டம் பெறவனிட்ட வொழிவிற்கு

வேண்டி, வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல்
பெறற்கு-மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதநமா ஞாந,
சித்தியுற மிகுசவண திகமுமறி ஞர்க்குச்-செய்
வனவாந் தத்துவஞா நத்தின்பின் குடும்பப், புத்தி
யொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற்-புகன்
றழவு வாதிதொழில் யாவுமிலை யாமால். 153

வந்துசிறு சாளரத்திற் றோன்றுபர மாணு-
வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றோன்றிடா வா
போ, னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும-
ஞாநியிடைத் தோன்றுமை யாலியற்றத் தக்க,
முந்துமக முதலனவிங் கிலைபிரமா நந்த-முதலுண்
மை யெய்தலாற் சவணதி யெல்லாஞ்,சிந்தையுற
வியற்றுமள வாகுமதா லிதுவே-செப்பியவக்
கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே. 154

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான்-
முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல் வெற்
றிதரு சவணதி யறிவறியா மைகளின்-விவேக
மிகு மஞ்ஞாந வழிவொடுதன் னுண்மை, பெற்ற

சமு சாரதுக்க நிவிர்த்திநிசா நந்தப்-பேறெய்த லேபிராப் தப்பிராப் பியமாம், பற்றுமுயர் முத்தி வகை யிரண்டாகு மவைதாம் - பகர்சீவந் முத்தி யொடு விதேககைவல்யம். 155

அறிவுடையார்க் ககமாந்மா வொடுவருசம் பந்த-மகறலினற் பிறருடல்போற் றம்முடலந் தனிலு, முறுதிதரு மபிமாந மின்மையே யாகி-யுண்ணுமநு பவவொப்பால் வருபிரா ரத்த,வறுநு கர்வுண் டாஞ்சுழுத்தி யின்வலியே போல-மந் தாநு சந்தாந மாதவிற்றே காதி,செறியபிமா நங்க ழன்றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுந்-திகிரிபோல் வாத னையா லுறல்சீவந் முத்தி. 156

பரமமா ஞாநந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்-பாயிருள்போ லஞ்ஞாநத் துடனதன்கா ரியமாம், புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத ருனே-புகல ரிய விதேககை வல்லியமென் றிசைப்ப, ருரமுறு மிங் கிதுவாகச் சீவந்முத்தி யுளதென்-றுரைப்ப தெவ்வா றெனிற்கயிற்றி னரவமயக்கொழிந்தும்,

வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப மாதி-மருவுதல்
போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெடினும். 157

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு-மத
னுனும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழுதே, சிதை
தருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்-றிகழ்
பிரம வித்தியா சம்பிரதா யந்தான், கதியொழியு
மதனுனும் பரசிவனுற் பிரமன்-கமலனு லுயிர்பிர
சா பதியவனுன் மநுவாம், புதமநுவான் மநுட
ருணர்ந் தனரெனவே முறைமை - புகல்சுருதி
விரோதமா மதனு மன்றே. 158

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகுஞ் சீவந் முத்தி-சித்
தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ, டஞ்ஞான
லேசசற் பாவவுடம் பாட்டா லாகநிலை யுஞ்சீடர்க்
குபதேசா திகமு, மெஞ்ஞான்றுங் கிடைத்திடுமா
லச்சீவந் முத்தற்-கிரிதருஞ்சஞ் சிதமங்கி புகுமுளி
புற்போல, மெஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்த நுகர்ந்
தொழியு-மேல்வினைகூ டாதநதி காரியா தலினல்,

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தா
னே-பிராப்த போகத்தை யளிக்குமெனி லது
மே,லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்-
றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சிக் கன்றியே முளைக்
கு, மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞானி-
வருகரும நுகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி, யற்ற
முறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது-வாகா
தென் றியம்புறுவ ரறிவறிதக் கவரே. 160

அறைந்தநுகர் வினையதுதான் லோகயாத்
திரைக-ளநதிகரித் துறுநரற்கே யோருடம்பு தன்
னிற், செறிந்துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்-
சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசங்கை யுடம்பி,லுறைந்
தலது தீர்ந்திடா தெனினுமறைப் பின்றி-யுறுத
லா லொருவனுக்கிங் கிளமைமுதற் பேதம், பிறந்
திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற-பெற்றி
போ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே. 161

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா
திக்கு-மெய்ஞ்ஞாந் தனக்குமவைக் குண்மைசா

திக்கு,முடலினுகர் வினைக்குமொன் றற்கொன்று விரோத-முண்மையினுன் ஞாநிக்கு நுகர்வெங்ங னென்னிற், கெடுகநவு முதலவற்றுண் மைதுநா திகளாங் - கேடினுகர் வாதல்போற் பிராப்த போக, விடயங்க ளுண்மையா யலதாகா தென் னும் - விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுரா ணுவால். 162

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள் ளி- மாய்தல்போ லறிவினு லஞ்ஞாநங் கெடலு, மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினு-லெங்ஙன மாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி,தந்தவிர சதநிருபா திகப்பிரமை யாகுங்-தன்மையா லுணர்ந் தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும், பந்தமுறு மிது சோபா திகமாகு மிதனுற்-பகர்ந்ததுபோ லன்று மற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம். 163

தடத்தினுயர் கரையமர்வோ னத்தடத்துப் புனலிற்-றனதோ முகமாக விருப்பதுபொய் யென்று, படைத்ததெளி வுளமொடிருப் பினு

மதோ முகமாம்-படிவந்தோன் றுறல்போல மூல வகங் கார, மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமோ மித் தை - யறிதுரியன் ருனெனவே யுணரினுஞ்சீ வாதி, தொடுத்தவுல குறுதலினுற் சீவன்முத்தன் றனக்குத் - துய்க்கும்வினைப் போகவிவ கார முடம் பாடாம். 164

சீவன்முத்தற் குரியனவா மைத்திரியே கருணை-திகழ்முதித முபேட்சையெனுஞ் சற்கு ணங்க ளவற்றுண், மேவுறுசற் புருடரொடு நட்பு மைத் திரியா-மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்க மே கருணை, யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்ப மே முதித-முவப்புவெறுப் பிரண்டுமிலா துலகி லவ மியற்றும், பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சை யென வறிகப்-பயனைந்தச் சீவன்முத்தற் குளவ வையீண் டுரைப்பாம்- 165

ஞாநரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே- நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தா,

ஞனவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மநத்தி-
னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தன், ஞாந
ரக்கை மநம்பொறிகட் கொருமையே தவமா-
ஞாநியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத,
மானமநக் கிலேசமற லேதுக்க வோடுக்க-மவற்
றிஞற் பந்தமறல் சுகாவிற்பா வந்தான். 166

குறிகளோர் பத்துளவாம் ஞாநமயற் கவை
தாங்-குரோதமின்மை வைராக்யம் பொறிபுலன்
க ளடக்க, லறமுதவு சமைதமையே சநப்பிரியத்
துவமோ-டலோபமொடு கொடையபய நிருமத
மென் றறிக, நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா
சீநர் - நிலையில்பா விகளென்னு நால்வகையோ
ரிடத்து, முறையினநுக் கிரகம்வந் துறுமருள்
கொள் சீவந் - முத்தனு லென்பரவை முறையி
னெடுத் துரைப்பாம். 167

தெரிவரிய சீவந்முத்தன் றனைநம்பு மதனுற்-
சீடற்கு முத்திபுமன் பொடுவழிபா டதனைப்,
புரியுமுயர் பத்தற்கு நல்வினையு மவன்றன்-புநித

முறு சரிதமது கண்டவுதா சீனர்க், குரியபுண்ணியவிருப்பு மவன்றன்வடி வினைக்கண் - ணுறு தன்முத லானவற்ருற் பாவிகட்குப் பாவ, விரிவு முறு மென்பர்தருக் காதியா லாத - லெங்ஙனெனின் முத்தனுற் பிரமோப தேசம். 168

மறைப்பகலு மொருபிரம சொருபமா தவினுன் - மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் கநுக்கிரகஞ் செயவு, மொறுப்புறவும் வரும்வினையி ஞேராலத் தொழில்க-ளுறுதல்போற் சாதகர்தம் பக்குவபேதத்தாற், சிறப்புறுநல் லுபதேசா திகண்ணுாகிக் கெய்துஞ் - செப்பியவிவ் விலக்கணமொ டிராது பல முறையாற்,றுறப்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்பதென்கொ லென்னிற் - றுணிவுதோன் றுறமுதுநூ ஞெருகுத்தபரி சுரைப்பாம். 169

வந்தணையும் பிராப்த வாசனைதீ விரமே-மத்திியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும், பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுந்திப்-பசுப் போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரமா யிருத்தன், முந்

துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு-
மொழியாங்ம தற்பரனாய் விநோதமே புரிந்து,
மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்
து-மாற்றிமிந் நம்போலா நந்தமுறன் மந்தம்.170

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகாங் மாவி-லுற்ற
தற் பரனாகிப் பாமுத்த னெனவே, யிலகுசுகத்
துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா-மென்பரிந்நால்
வகையாகுங் கருமவா சனையாற், றலைமைகொண்
முத்தர்கள்வே றுவேறாய வொழுக்கஞ்-சாரினுஞ்
செந் நெறிகோண நெறிபெருமா நதிக, ளலைகட
விற் புகுதல்போன் முடிவினின்மெய்ப் பரமா-
யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே.

இச்சையுட னநிச்சைபிற ரிச்சையெனு
மிவற்றா - லியம்பலுறு பிராப்த மூன்றுவகைப்
படுமா, லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு-
மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடனவிங்
கறிந்து, வைச்சுமது புரிவித்த விச்சைசெய்யே
னெனினு-மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த

லநிச்சை, யிச்சையநிச் சைகளின்றி யிருந்துமய
லோரா - லின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை
வினையாம். 172

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரப்த வினைவா-
லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தர் கிந்
த, மெய்ப்பொருளை வசிட்டனு ரதன்றுருவா சன்
சீர்-வியாதனொடு சுகன்வாம தேவனருட் சநக,
னொப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனே முதலா-
யுள்ர்வருத்த நாபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன்,
றுப்புதவு பிராரப்தங் கொளினஞ்ஞா னிக்குஞ்-சுத்
தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம்.

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சோத்திரியர்
தமக்கு-மறையொழித லோதலா லன்றியுணன்
முதலா,யெண்ணவருஞ் செயலான்வே றிலாமை
யது போல-விதயபந்த முறலொழித லாலன்றிப்
போக, முண்ணுநிலை யதனலஞ் ஞானமுடை
யோர்க்கு - முணர்வுமய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர்
தமக்கு, நண்ணிவரும் வேறுபா டிலையெனவே

நவில்வர்-ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி
னவரே. 174

தத்துவஞா னத்தினாற் பிரமமடைந் திடுமேற்-
றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவத்
தை, யத்தலையே யழித்திடுமா தலினலச் சீவ-
னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கவுட் டன்
மைக், குய்த்தவா தரவினாற் கங்கைமுத லவற்று-
ளொழிப்பதனுக் கிசைவர்நரத் துவமதுபோ
லென்றும், பொய்த்தவிலாத் துரியவடி வாம்பிர
மத் துவத்திற்-பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங்
குடம்படுஞ்சீ வன்றான். 175

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முட
னே-மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா
னத்தோ, னேதிலா னலனெனிலவ் வலிதவத்தின்
பலமா-மிலங்குதத் துவஞான பலமன்று மாயின்,
மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி-வழக்
கினாற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா, னேதெ
னிலாஞ் சபாதிக் குச்சாகா மியமே-யேதுநிட்கா
மியதவஞா னத்தினுக்கென் றறியே. 176

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிரண்டு-மேவுமே யெனிலவர்கட் கிருதவமு முளவா,மாத வினு லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே-யாயி னெவ்வொன் றேயடைப்பு மதனுன்மா றின்ரு, மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி-விதியிறத் துவஞானி களைக்கிரியா நிட்ட, ரோதுவார் நிந்தை யெனி லவர்தமக்கும் விடயத்-துழல்பவரா னிந் தையா தலிற்குறைவின் ருமால். 177

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனை யா-லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌனமே யுற்றும், பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புரிந்தும்-பரிதபித்து மகிழ்ந்துமிகு வேடங்கள் புனைந்துங், கலைதுறந்து முடையுடுத்துங் கல்வி பல பயின்றுங்-கல்லாது மாதர்முயக் கிடைப்புற்று மிவ்வா, றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட் டென்றே-யவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது முருமல். 178

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்புமுரு தொன்று-யிருந்தசச்சி தாநந்த சிவசொருப மாத,

னன்றிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பர்-நவின்றவிதை யெய்துமா றெவ்வாற்ற னென்னிற், பொன்றலினித் தியகருமா நுட்டாநந் தன்னாற்-புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வதனாற், குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடும்பக்-குற்றநிகழ் வதனுன்மெய்த் துறவுதுற வதனால்- 179

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க யொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னாற், பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்-புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே, யத்து வித ஞாநமத னலவித்தை நாச-மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே, மெத்துசுக துக்க நினை வொழிவதனால் விருப்பு-வெறுப்பறுத லதனு லொண் விதிவிலக்கோய் வதனால். 180

வினையிரண்டு மகறலத னாற்றேக பாவ-விச்சிந்தி யதனானே பாசமெலா மொழிதல், பினை யறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்-

பெயர்சாதி குறிபெறு தொன்றாகி வாக்கு, மநமி
றந்து நித்தியா நந்தமய மாகி-மறிவிலா விதேககை
வல்லியம்வந் தெய்து, மௌனவறிந்து துணிந்திடுக
சுருதிகுரு பரனு-லின்பவீ டடையுநெறி விரும்
புறமுத் தமரே. 181

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொல்
பொருளை - விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக்
காட்டிப்,போதமய மாகியபே ராநந்தத் தழுத்தும்-
பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய,
சாதநநான் கினையுமடைந் தெவரானு மென்றுந்-
தடுப்பரிய பிறவிநோய் தனிப்பதனுக் கெண்ணி,
யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு-மன்பு
டையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

வேதாந்த சூடாமணி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 184.

சர்வஞ் சிந்மயம்

வேதாந்த சூடாமணி செய்யுள் 185.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

அகிலகா	22	அவித்தையின்	29
அங்கிமக	32	அவைகளுபக்	59
அண்ணனிரு	38	அவ்வகிலங்	57
அதனதுகா	72	அறியவுணர்	11
அத்தியாரோப	15	அறிவுடை	71
அந்தவவித்தை	44	அறைதலுறு	52
அந்நமொடு	45	அறைந்த நுகர்	73
அப்பாற்கு	28	அநுபவித்தல்	42
அப்பிரம	5	அனையதொரு	26
அப்பெரும்	31	அனையவன	11
அப்பொருடான்	37	அன்றியள	62
அருமறையின்	2	ஆகமுதலன	15
அருமையெனு	57	ஆங்கார மாங்	40
அருவிராட்	21	ஆதலினல்	17

ஆத்தமுட	7	உரைத்தவிரண்	5
இகலிலா	55	உரைத்தவைதா	19
இக்கரணங்	31	உரைத்த வையுட்	52
இசைப்பிலது	48	உரைப்பரும்	30
இச்சையுட	78	உலகநிலை	9
இத்திறத் தீசன்	23	உலகவழக்	78
இத்திறமிங்	47	உலகிறந்த	81
இந்தவுடம்	60	எல்லாவாழ்	69
இந்துவினை	26	என்றுமெவ்	81
இந்நிலனிற்	12	ஏனையவோ	58
இப்பரிசு	79	ஒருமலர்க்கு	56
இருந்தவாங்	45	ஓங்காரா	61
இருமக	29	ஓர்வடிவாகி	22
இறைவனுற்	36	கங்கையினி	53
ஈங்குமக	34	கடத்தினுக்கு	60
ஈசனிரு	37	கடத்தொடுமெட்	56
ஈசனென்றிடு	25	கடந்துநதி	50
உடம்பினை யும்	8	கடமுதலா	12
உண்டிலை யென்	66	கடாதிவிட	66

கந்த முத	33	சீவசேதந	27
கருத்தனுமொண்	49	சீவனென்றிடு	25
காய்ந்துள	20	சிவனெ ஈசன்	17
குறிகளோர்	76	சீவன்முத் தற்கு	75
குறையகலும்	65	சீவபர	38
கூறுமிவை	59	சுருதிசித்த	35
கொன்மகத	30	சுருதியினு	14
சங்கமறுச	67	சூசகனும்	10
சங்கநவபுருட	51	சூதகாதி	58
சச்சிதாநந்த	67	சூத்திராத்	21
சத்துவகுண	30	செஞ்ஞாநிக்	72
சமைதமையே	7	செப்பரிய	60
சாதகர்களா	9	சொற்பநமா	47
சாற்றறிய சீவ	19	சொற்றவவத்	43
சாற்றரிய சுபே	65	ஞாந நிலை	69
சாற்றிய வச்	4	ஞாந ரக்கை	75
சாற்றின் வைர	33	தக்கதே	64
சித்திரபட	21	தக்கமா	68
சீர்கொண்ட	3	தடத்தினுயர்	74

தத்துவஞா நத்திற்கு	69	நீலகுண	46
தத்துவஞா நத்தினுற்	80	நீங்கிய விகாரப்	23
தருக்கவது	61	நீர்விழுந்	20
தருணமாது	3	நெருப்பினெடு	39
தற்பதத்தினுக்கு	52	பகர்ந்தவுயிர்	62
தற்பதம்வாச்	54	பகற்பொழுதுண்	12
திருத்தியவே	13	பஞ்சபூதமுஞ்	41
தீவிரமந்த	39	பந்தமவை	63
தும்மலுடனி	33	பரமமா	71
துரியநிலை	50	பற்றியவாந்	39
தூயதத்வமசி	55	பிந்நமொட	27
தெரித்தகாரி	34	புகலுலகா	13
தெரிவரிய	76	புத்தியிந்	31
நடுக்கமறுந்	46	புலமில்கந	28
நாஞரிப்பவ	10	புன்னெறி	49
நித்தியமாந்மா	6	பெருந்தூல	41
நியமசத்தி	24	பெற்றவுயர்	73
நிரவயவ	14	பெற்றவொரு	20
நின்றிதயந்	32	பொய்ப்பொருள்	36

பொய்யாகிச் 28
போற்றிறை 23
மடிவிடயா 63
மண்ணுலகில் 79
மதித்தன்மதி 16
மருவலுறு 65
மறைப்பகலு 77
மன்றசுழுத்தி 44
மாதுமுதல் 18
மாயைவரு 29
மிகுமரப்பன் 24
மித்தையெனு 68
முத்திவிருப் 82
முற்றலுறு 70
முன்னமொழி 53
மூடமொடு 8
மேய்ந்துதிரி 42
மைந்தர்முத 40
வடிவொடு 25
வெயிலினிடைக் 46
வேண்டும் வைராக் 64
வேதமுதலா 83
வேதமொரு 4
வந்தணையும் 77
வந்தமய 74
வந்துசிறு 70
வாய்த்தநூன் 5
வாத ராயணன் 80
விடயங்கள 73
விடயமது 6
விண்ணின் 27
விரிஞ்சனே 22
விரிந்தபட 28
விரிந்தவிதி 51
விரியுமுல 18
விருத்தமறுந் 54
விருத்திபரி 35
விலங்குமுதலன 43
விளங்குறு 26
வினையிரண்டு 82
வெப்பினேனு 48
வெம்மையொளி 1
வேதவியாசாதி 8

ஆகச் செய்யுள் 18

வேதாந்த சூடாமணி முதல் நினைப்புக்கவி.

எண் சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

1. உலதருண அருமறை சீர்வேத சாற்றி-
உரைத்தஅப் பிரவாய்த்த விடயமது நித்தி, சல
சமை ஆத்தஉடம் பிணைமூட உலக-சாதகு சக
நாஞு அனையவன அறிய, நிலகடமு பகல்இந்நி
புகலுலதி ருத்தி-நிரவயவ சுருஅத்தி ஆகமும
தித்த, உலவெம்மை ஆதலிசீ வன்மாது விரியும்-
உரைசாற்ற பெற்றதாய் நீர்விழு ஒலாவே.

2. ஒலாஅருவி சூத்திசித் திரஅகிவி
ரிஞ்ச-ஓர்வடிஇத் திறநீங்கி யவிபோற்றி நியம,
விலாமிகும சீவஞென் ஈசன்வடி இந்து-விளங்(கு)
அனைய பிந்நமொடு விண்சீவ சேத, அலா
விரிபொய் புலமில்கந மாயைவரு அப்ப-அவித்தை
திரு கொன்மக உரைப்பசத் துவகு துலா
யப்பெ இக்கரண புத்தி அங்கி நின்றி - தும்மல்
ஈற் றின்கந்த ஈங்குதெரி அலிவே.

3. அலிசுருதி விருத்திபொய்ப் பொருள் இறைவ ஈச-அப்பொருள் அண்சிவ பரதீவி பற்றி, மேலிநெருப் ஆங்கார மைந்தர்பெரும் பஞ்ச-மேய் ந்துதிரி அநுபவிவி லங்குசொற் அந்த, நலிமன்ற அந்ந இருந் தவாநீல வெயிலி-நடுக்கசொப் பநஇத் தி வெப்பினேன் இசைப்பில்,விலிபுன்க ருத்தனு துரியகட சங்க-விரிந்தஉரை அறைதற்ப கங்கை யினில் ஒலுவே.

4. ஒலுமுன்ன விருத்ததற் பதஇகவி தூய-ஒருமலர் கடத்தொடு அவ்அருமை சூத, சேலுஎனை அவைகூறு கடத்தினுக் இந்த- செப்பதரு ஓங்கார அன்றியப கர்ந்த, சலுமடிவி பந்தம்வேண் டுந்தக்க குறைய-சாற்றமரு வலு உண்டி கடாதிவிட சச்சி, தலுசங்க தக்கமா மித்தையெனு ஞாந எல்-தத்துவ வந்துசிமுற் அறி பரம வலையே.

5. வலைஅதன செஞ்ஞாநி பெற்றஅறை விடய-வந்தம தடத்திசீ வஞ்ஞாந குறிகள், இலை தெரிவ மறைப்பவந் தணைஉலக இச்சை-இப்ப மண் தத்துவ வாதரா வேத, நுலைஉலகி என்று முத் திவினைவேத நாற்றெண் - பத்தைந்து கவியினுட் பொருளினைத் திநமும், தலைவர்கள் நினைந்துதொழ மாதேவ தேவன் - தண்ணிழித் தோடவிழ் கமலம்வா ழியவே.

ஆக விருத்தம் 5க்கு நினைப்புக் கவி 185.

காம: க்ரோதஸ் ச லோபஸ் ச
தேஹே திஷ்டந்தி தஸ்கரா:
ஜ்ஞாநரத்நாபஹாராய
தஸ்மாத் ஜாக்ருத ஜாக்ருத. 1

ஜந்ம துக்கம் ஜரா துக்கம்
ஜாயா துக்கம் புந: புந:
ஸம்ஸாரஸாகரம் துக்கம்
தஸ்மாத் ஜாக்ருத ஜாக்ருத. 2

மாதா நாஸ்தி பிதா நாஸ்தி
நாஸ்தி ப்ந்து ஸஹோதர:-
அர்த்தம் நாஸ்தி க்ருஹம் நாஸ்தி
தஸ்மாத் ஜாக்ருத ஜாக்ருத. 3

ஆசயா பத்தே லோகே
கர்மணு பஹுசிந்தயா
ஆயுக்ஷீணம் ந ஜாநாதி
தஸ்மாத் ஜாக்ருத ஜாக்ருத. 4